

Kasisi Kindertehuis

Nieuwsbrief, september 2002

Bericht van Zr. Mariola.

Beste vrienden,
Nadat ik zes weken in Polen had doorgebracht was ik erg blij weer terug te keren naar Kasisi. Na drie weken begon ik al te dromen van Kasisi en realiseerde ik mij dat het tijd werd om terug te gaan.

In Polen was ik erg gelukkig een aantal mensen te ontmoeten die enkele van onze kinderen financieel willen adopteren. Ze zoeken een kind uit, betalen een bepaald bedrag per maand en schrijven brieven aan deze kinderen. Rose bijvoorbeeld (12 jaar) heeft sinds twee jaar een familie die haar heeft geadopteerd, en zij schrijft hen bijna alle dagen. In augustus kreeg ze een horloge van deze familie. Ze is er zo blij mee dat ze het alleen op zondag wil dragen. De rest van de tijd ligt het op mijn kantoor, bang als ze is het te verliezen. Nadat Rose haar middelbare school heeft afgemaakt, zal de Poolse familie haar verdere studie in Polen gaan betalen. Dat geeft ons een heel dankbaar gevoel.

Onze diepste dankbaarheid aan al die mensen die ons hebben geholpen. Dank voor de geweldige en warme ondersteuning.

Onze deuren staan altijd open voor jullie.

God zegene jullie allen,

Met vriendelijke groeten,
Zr. Mariola.

Kasisi@zamnet.zm

Onze kinderen.

Welkom....

Sinds onze vorige nieuwsbrief verwelkomde Kasisi 28 nieuwe kinderen, allemaal heel kleine baby's. De meeste van hen zijn besmet met het HIV-virus en erg zwak. Een van de nieuwe baby's was een maand oud en woog slechts 900 gram. Hij was door zijn familie gebracht bij de University Teaching Hospital (UTH) in Lusaka. Drie van de nieuwe kinderen zijn alweer vertrokken.

R.I.P.

Juliet (8 jaar) stierf aan aids. Ze werd binnengebracht toen ze drie weken oud was. Een hele grote foto in de kamer waar ze gewoonlijk verbleef, herinnert ons aan haar.

Plannen.

Nieuwe behuizing voor de staf.
Als het aantal kinderen toeneemt zal Kasisi meer hulp en huismoeders nodig hebben. Op dit moment is er geen onderkomen voor hen. Gelukkig hebben onze burens, Paters Jezuïeten toegezegd dat ze meer land willen afstaan voor de bouw van de nieuwe huizen voor de medewerkers. Als dat is gebeurd kunnen we ook het onderkomen van de staf scheiden van het weeshuis zelf.¹

Uitbreiding bestaande ruimtes.
We hebben ook nog plannen om het huis voor de straatjongens en dat voor de kinderen die met het HIV-virus zijn besmet uit te breiden. We hebben daarvoor veel financiële hulp nodig.

Nieuws over de individuele kinderen.

Catherine.

Catherine (21) heeft bij ons gewoond sinds ze drie jaar was. Ze verliet Kasisi in

¹ Toen wij (Harm en Neeltje Lassche) 23 oktober j.l. een bezoek brachten aan Kasisi, deelde zr., Mariola mee dat de paters hun toezegging vlak vóór de definitieve afronding weer hebben ingetrokken. Ze zijn er niet blij mee, maar het is verbazingwekkend hoe ze daarop reageren in die zin, dat "God wel zijn eigen plan zal hebben".

september 2001 om rechten te studeren in Polen. Onlangs behaalde ze haar examens aan de Poolse Taalschool van de Universiteit van Lodz en nu kan ze beginnen met haar studie rechten en internationale betrekkingen aan de Jagiellonski Universiteit in Cracow. De Poolse regering betaalt haar studie. Vooral de heer Jan Wielinski, de Poolse ambassadeur in Harare, is erg behulpzaam geweest om dit alles voor elkaar te krijgen.

Charity

Charity was uitgenodigd door de Vaders van Silezië om deel te nemen aan een cultureel uitwisselingsweekend van Christelijke Jeugd in Lilongwe, Malawi. 700 kinderen uit Malawi, Namibië, Zambia en Zimbabwe namen daaraan deel. Volgens Charity was er veel dans en zang en weinig slaap. Ze werd vergezeld door Justin, die zorgt voor de straatkinderen van Kasisi.

Didie

In onze nieuwsbrief van juli informeerden we u al dat Didie (8 jaar) antiretroviral nodig heeft. De dokters zeggen nu dat dit niet noodzakelijk is omdat op dit moment haar immuniteitsniveau hoog genoeg is. Didie krijgt elke zes maanden een medische controle.

Doreen

Jammer genoeg was de hersenoperatie die Doreen heeft ondergaan, niet zo succesvol als we aan-

vankelijk dachten. Doreen is nog doof en stom en ze groeit niet. Het positieve is dat ze nu geen pijn meer heeft en veel kalmer is dan voor de operatie.

Gwendolin

Gwendolin Phiri (20) is in januari begonnen met haar onderwijsopleiding in Serenje. Ze verblijft intern op school en bezoekt tijdens de vakantie Kasisi. Gwendolin kwam drie jaar geleden in Kasisi, nadat haar zuster had gevraagd of er voor haar een baan zou zijn. Beide ouders zijn gestorven.

Mark

Mark (6) was de laatste jaren positief getest op het HIV-virus. Dit jaar werd hij opnieuw getest en de resultaten waren nu negatief. Alweer een reden voor grote vreugde voor ons.

Davie

Davie (8) kwam in april dit jaar in Kasisi nadat hij was meegenomen door zr. Mariola bij het winkelcentrum Manda Hill. Sinds april woont hij in het huis voor de straatkinderen en gaat hij naar school. In de laatste week van september krijgen alle schoolkinderen de resultaten van hun studie en een nummer dat de rangorde aangeeft die ze innemen in de klas, afhankelijk van het aantal punten dat ze hebben behaald. David was nummer 8 en dat is erg goed als we bedenken dat de klas 42 kinderen telt. Jammer genoeg dacht Davie zelf dat hij een van de slechtste zou zijn. Bang dat hij zou worden gestraft, liep hij direct weg toen hij zijn

schoolrapport ontving. Twee dagen later was zr. Mariola toevallig op het vliegveld met een aantal kinderen. Plotseling zag ze een heel erg vervuilde Davie in smerige en versleten kleren. Zo gauw hij haar zag liep hij hard weg. De kinderen achtervolgden hem en buiten het vliegveld viel hij en begon te krijsen en te huilen, totdat de politie hem arresteerde. Zr. Mariola vroeg de politieagenten of ze even met hem mocht praten. Ze keek Davie aan en zei: "hou op en kijk me aan". Toen drukte zij hem tegen zich aan totdat hij ophield met huilen - inmiddels was zr. Mariola erg vuil en nat - en ze zei tegen hem: "Deze omarming doe ik omdat je zulke goede cijfers hebt behaald". Davie keek haar met grote ogen aan en vroeg haar: "Ben ik niet slecht?" " In tegendeel! Je deed het erg goed. Een opgeluchte Davie liep voorop toen ze terug gingen naar Kasisi.

Nena

In januari begon Nena (13) zijn middelbare schoolopleiding in Choma op het klein Seminarie Mukasa. Het is een heel goede privé-school en Nena is een erg goede leerling. Vorig kreeg hij het voor elkaar om twee klassen in een jaar te doen en dit jaar kreeg hij erg goede punten: 86 van de 100. In september was hij voor vakantie terug in het weeshuis. Daarna bracht zr. Mariola hem terug naar Choma. Nena's moeder was een juriste, een voorvechtster voor de mensenrechten. Nena's opleiding wordt betaald door de Stichting Badeloch.

Victoria.

Victoria (16) heeft twee jaar in Kasisi gewoond. In 2000 is ze geadopteerd door de zuster van Mariola in Polen. Ze woont nog steeds bij die familie en doet het heel goed.

Dit jaar begon ze in niveau 9 van het gymnasium.

Winnie en Caroline.

Toen ze vijf jaar oud waren is de tweeling Winnie (17) en Bonniface (17) geadopteerd door een Nederlandse familie, samen met Caroline en Davy, ook Zambiaanse kinderen die een paar jaar vóór hen waren geadopteerd. In augustus 2002 bezochten Winnie en Caroline het weeshuis. Jammer genoeg was zr. Mariola op dat moment in Polen.

Algemeen nieuws.

Keuken.

Er wordt nog steeds gewerkt aan de keuken. De keukenvloer is nu klaar en de plafonds zijn bijna af. De Nederlandse Stichting Kasisi is nu bezig fondsen te verwerven voor de inrichting van de keuken.

Vrijwilligers.

Op dit moment zijn er geen nieuwe vrijwilligers werkzaam in Kasisi, maar halverwege oktober verwachten we Emily uit de Verenigde Staten die ons twee jaar geleden ook al bezocht. Deze keer zal ze voor drie maand blijven. Onze vrijwilliger Katsura uit Japan is op dit moment voor een paar weken naar Tanzania.

Zr. Mariola's jubileum

Twaalf september was het 25 jaar geleden dat zr. Mariola zuster werd. Ter gelegenheid hiervan maakten de kinderen prachtige gedichten, zongen ze, voerden ze een toneelstukje op en brachten verschillende Afrikaanse dansen naar voren. Ze waren gekleed in 'shirts' gemaakt van milliemeelzakken en ze lachten de hele tijd. "En een stemmen dat ze hebben!", zei zr. Mariola. 's Avonds was er een feestje voor de jongens met cola en fanta.

Nieuwsbrief op het internet.

De nieuwsbrieven zullen worden vertaald in het Nederlands. Drie weken na de vertaling staat deze op de eigen website op het Internet. In de nabije toekomst zal deze nieuwsbrief ook in het Pools worden vertaald. Het adres van de website is: <http://kasisi.org>.

Een portret van.....

Rachel, Septh en Sarah.

Rachel (15), Septh (14) en Sarah (12) zijn lid van een Rwandese Hutu familie. Ze werden ongeveer twee jaar geleden bij Kasisi gebracht. Voor die tijd hadden ze een hele tijd rondgetrokken. Hun tocht begon in 1994 toen een vriend van de familie hen tipte dat de hele familie zou worden vermoord zo gauw ze thuis zouden komen. De kinderen gingen er vandoor maar de ouders werden vermoord. Vanaf dat moment was de rest van de familie gescheiden. De oudste vier kinderen werden naar België gebracht waar ze nog

steeds wonen. Rachel, Septh en Sarah eindigden in een vluchtelingenkamp in de Democratische Republiek Congo, waar een vriend van hun vader zich over hen ontfermde. Hun vader had waarschijnlijk een hoge positie bij de regering van Rwanda. Op een gegeven moment werd die vriend door een man getipt die gemeend had de ouders te hebben gezien in Lusaka. Deze man bood aan de kinderen voor een groot geldbedrag naar Lusaka te brengen. Die vriend ging daarop in, maar toen de kinderen in Lusaka arriveerden werden ze onmiddellijk gedumpt. Op dat moment waren ze 13,12 en 10 jaar en konden noch Nyanja noch Engels spreken. Gedurende een paar weken sliepen de kinderen buiten het kantoor van de Verenigde Naties, totdat ze werden meegenomen door leden van de Jezuïeten Vluchtelingen Service die hen in Kasisi bracht.

Ze vinden het hier erg fijn, maar natuurlijk willen ze graag verenigd worden met hun broers en zusters in België.

Dit jaar veranderde hun situatie compleet. Aan Thierry de Jong, een Belgische vrijwilliger bij het weeshuis, was verteld dat de rest van familie in zijn land woont. Hij besloot hen op te sporen en met behulp van het Rode Kruis slaagde hij daarin binnen een maand. De twee broers en twee zussen blijken te wonen in het Franssprekende deel van België. Ze hebben een baan en doen het daar erg goed. De oudste broer is 32 jaar.

De Verenigde Naties proberen nu visa te krijgen voor Rachel, Septh en Sarah, zodat ze bij hun familie in België kunnen gaan wonen. Alle drie kijken verlangend uit naar de hereniging met de familie, maar ze kijken ook terug op het leven dat ze hadden in Rwanda.

In Rwanda woonde de familie in het dorp Kitarama Taba : zij herinnerden zich hoe het was toen ze daar samen woonden met hun familie en ouders. *"Ik herinner mij dat we samen baden"*, zegt Sarah. In Rwanda aten ze vooral zoete aardappels, bonen, veel bananen en vruchten zoals cassave en kokosnoten. De twee jongste kinderen van de familie zijn nog in Rwanda. Mukanda Yambaye Maria Clair was vier jaar toen ze haar voor het laatst zagen, terwijl de jongste zuster Mukanza Nyere Rebecca toen twee jaar was. Dat was vier jaar geleden. Niemand weet waar ze zijn en of ze nog leven. *"We missen onze broers, zuster en ouders"* zeggen ze.

Maar Rwanda is verleden tijd en België de toekomst. Het enige wat ze over hun nieuwe land weten, is dat er geen oorlog is en dat hun familie voor hen zal zorgen. De kinderen hebben grote toekomstplannen. Rachel wil arts worden, Septh accountant en Sarah wil graag onderwijzeres worden vane en lagere school. We wensen Rachel, Septh en Sarah het allerbeste en hopen dat ze hun dromen mogen waarmaken. De visa kunnen nu elke dag komen.

Anne Schram

Sponsors en hulp

Tot slot worden vele sponsors en hulpverleners bedankt. We zullen ze hier niet allemaal noemen, maar gewoon vaststellen dat ze komen uit de Verenigde Staten, Polen, Tsjechië, Duitsland, Japan en van de Stichting Kasisi uit Nederland. De hulp bestaat uit advies, geld en vooral ook goederen.

Hulp gevraagd:

- Kasisi heeft behoefte aan veel melk. Alle soorten melk of melkpoeder zijn goed.
- Er is nog steeds grote behoefte aan zeep en waspoeder.

Colophon

Kasisi Orphanage
P.O. Box 33441 Lusaka
Zambia
Tel/fax +(260) 1 23 05 85
of 096-759121
E-mail kasisi@zamnet.zm
Web <http://kasisi.org>

Tekst: Angelique Elsinga
Lay Out: Anne Schram
Vertaling: Stichting Kasisi